

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012. Această traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea referințele cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul prezentului document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Notă informativă privind jurisprudența Curții nr. 132

Iulie 2010

Gatt c. Maltei - 28221/08

Hotărâre din 27.7.2010 [Secția a IV-a]

Articolul 5

Articolul 5-1-b

Nesupunerea unei ordonanțe emisă de instanță

A garanta executarea unei obligații prevăzută de lege

Detenție disproporționată pentru neachitarea unei sume datorată pentru încălcarea condițiilor de liberare condiționată: *violare*

În fapt – Reclamantul, care a fost obiectul unei proceduri pentru trafic cu droguri, a fost liberat cu condiția să prezinte o garanție personală de 23 300 EUR și să nu părăsească domiciliul decât la anumite ore. Urmare a unei plângeri, care indica că acesta nu a respectat orele de ieșire autorizate, instanța penală a revocat liberarea sa condiționată și a ordonat arestarea sa și achitarea garanției. Deoarece reclamantul nu era în măsură să achite această sumă, o procedura a fost intentată împotriva acestuia în temeiul articolelor 585 și 586 din Codul penal și garanția a fost convertită în pedeapsă cu închisoarea, o zi pentru o tranșă de 11,50 EUR, ceea ce reprezenta un total de 2000 zile (sau mai mult de cinci ani și șase luni). Reclamantul a formulat un recurs constituțional care în final, a fost respins.

În drept – Articolul 5 § 1 lit. b): Deși Guvernul susține că detenția reclamantului relevă de primul aspect al articolului 5 § 1 lit. b), Curtea consideră că, în aceste condiții, chestiuni de genul cum sunt scopul ordonanței instanței, fezabilitatea implementării acesteia și durata detenției, urmează a fi luate în considerare. În plus, proporționalitatea prezintă o importanță particulară dacă considerăm contextul în ansamblul său. Curtea consideră că nu se putea aștepta din partea

reclamantului – a cărui liberare a fost însoțită de condiții stricte timp de aproape cinci ani și din care cauză probabil nu a putut să-și câștige viața – că acesta va respecta ordonanța instanței și va plăti suma datorată. Știind că, în alte cauze similare pe care deja le-a examinat, perioadele de detenție erau mai scurte, Curtea concludă că durata detenției aplicată reclamantului atunci când acesta a încălcat doar o singură dată orele de ieșire autorizate nu a asigurat un just echilibru între necesitatea respectării unei ordonanțe a instanței în conformitate cu legea și importanța dreptului reclamantului la libertate. În cazul în care Guvernul declară că detenția relevă de cel de al doilea aspect al articolului 5 § 1 lit. b) din Convenție, Curtea concludă că legislația malteză și aplicarea sa față de reclamant prezintă două deficiențe. În primul rând, legea nu face distincție între, violarea condițiilor de liberare în raport cu scopul principal al unor asemenea condiții (a obliga să se prezinte la proces) și alte încălcări mai puțin grave cum ar fi nerespectarea orelor de ieșire. În al doilea rând, aceasta nu plafonează durata detenției și nu prevede evaluarea proporționalității măsurii. Prin urmare, legislația internă, așa cum a fost aplicată în privința reclamantului, nu a asigurat un just echilibru între importanța pe care o prezintă într-o societate democratică respectarea obligației în cauză, pe de o parte, și importanța dreptului la libertate, pe de altă parte.

Concluzie: violare (unanimitate).

Articolul 41 : Aplicarea articolului rezervată – Având în vedere natura violării, statul pârât ar trebui să anvizajeze liberarea imediată a reclamantului deși detenția se bazează pe decizia instanței penale în aplicarea articolelor 585 și 586 din Codul penal.

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Această traducere a fost realizată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea, care, de altfel, nu își asumă răspunderea pentru calitatea acesteia. Traducerea poate fi descărcată din baza de date HUDOC a Curții Europene a Drepturilor Omului (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din oricare altă bază de date în care Curtea a făcut această traducere disponibilă. Poate fi reprodușă în scop necomercial, cu condiția ca titlul cauzei să fie citat în întregime, împreună cu referirea la dreptul de autor menționat anterior la Fondul Fiduciar pentru Drepturile Omului. Dacă intenționați să utilizați vreun fragment din această traducere în scop comercial, vă rugăm să contactați publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.